

Är deskriptiv representation även en substantiell sådan?

En kvantitativ studie av representationernas samband

Abstract

The relation between the descriptive and substantive representation has since its beginning been thought to be of the correlated kind, that having the former would also implicate having the latter - at least to some extent. What research has shown us is that the nature of the relation is not as straightforward as we once thought. Former studies on the subject has come to contrarious conclusions, pointing to answers in different directions, thus being ambiguous.

By adopting commonly used methodology on the field this study aims to contribute by using the new measurement for descriptive representation - *Gender Power Score*. Paired with variables drawn from former literature, the ambition is to through multiple regression analysis try to capture the essence of this relationship.

The result of this study showed that only one of the independent variables proved to be significant and could therefore not establish whether a true correlation between the descriptive and the substantive exists.

What is to be drawn from this is the need for extended research on the subject, replicating the method of this study to further evaluate the relationship between the representations, but also the applicability of the Gender Power Score as a tool for measurement.

Nyckelord: Descriptive representation; substantial representation; quantitative research; women and politics research; comparative politics; Varieties of Democracy data;

Antal ord: 9065

Introduktion

Den deskriptiva representationen av kvinnor, det vill säga mängden kvinnor som representeras i ett land, är ett välstuderat forskningsområde och i dagens samhälle behöver man inte sträcka sig långt för att observera denna representation. I vissa samhällen existerar kvinnor på platser där det tidigare endast existerar män, till en sådan nivå att inga blickar hade höjts om en påstod att det existerade en paritet mellan könen i samhället. Andra samhällen har knappt kommit ett stenkast på vägen till att uppnå denna prestation, men poängen är att detta är väldokumenterat. Idag vet vi till mångt och mycket hur det ser ut över världen och länderna kan kategoriseras genom ens förförståelser och ändå inte pricka helt fel. Vad vetenskapen ännu inte bevisat är dock vad konsekvenserna av denna ökade kvinnliga närvaro faktiskt innebär. Denna effekt, den så kallade *substantiella* representationen, är ett forskningsområde som endast de senare åren har studerats (Wängnerud, 2009) och är således fortfarande ett väldigt ungt. Vad detta innebär är att studierna av relationen mellan deskriptiv och substantiell representation oftare än inte har helt olika utgångspunkter, vilket leder till en hop av studier som pekar åt alla möjliga håll och kanter, utan möjlighet till klarhet på frågan. Av denna anledning bör ytterligare studier på ämnet utföras, för att på ett eller annat sätt besvara frågan kring relationens natur, om det överhuvudtaget finns en sådan.

Studiet av den deskriptiva representationen har som nämnt ett antal år på nacken, tillräckligt för att ett antal metoder för att mäta den har växt fram. Ett av dessa sätt, som även kommer att bli den metod jag arbetar efter, är att mäta representationen genom att studera policyområden. Detta mått tar sig formen av att de olika politiska policyområdena delas upp i tre olika kategorier, dessa kategorier bestäms antingen genom teorin om ett genusperspektiv med fokus på könsnormer, eller, genom teorin om prestige (Reynolds, 1999; Escobar-Lemmon, Taylor-Robinson, 2009). Utifrån dessa två teorier har den deskriptiva representationen sedan mätts i tidigare forskning, detta genom att räkna antalet kvinnor det existerar inom varje kategori och länder har därefter poänggivits i enlighet med detta (ibid.). Denna deskriptiva forskning har lett till möjligheten att utföra de studier som undersöker relationen mellan deskriptiv och substantiell representation, men som tidigare nämnt har ännu ingen klarhet åstadkommit. Hur denna relation ter sig vara betingad kan anses vara självklar, fler kvinnor i parlamentet bör väl automatiskt leda till en positiv effekt för kvinnor i samhället? Kvinnliga intressen, som till exempel välfärdsfrågor, bör väl representeras och arbetas för av kvinnor som tillträder denna arena? Det finns forskning som menar att deskriptiv representation *per automatik* leder till en

substantiell sådan (Phillips, 1995; Inglehart, Norris, 2003), men dessa studier verkar inte finna något starkare samband då de i ett senare skede ifrågasätts, genom att peka på att sambandet inte finns där det påstås vara (Rosenbluth, 2006). I takt med att detta forskningsområde utvecklas kommer även förutsättningarna för att utföra studier på det förändras, och varje förändring för med sig ett nytt sätt, eller ett nytt perspektiv, att ta sig an denna uppgift och det är från denna utveckling som även min studie kommer att ta avstamp.

Krook och O'Brien (2012) lanserade i sin studie *All the President's men? The Appointment of Female Cabinet Ministers Worldwide* ett nytt sätt att mäta deskriptiv representation på, *Gender Power Score*. Detta nya mått arbetar inte efter ett klassifikationsschema, utan de slår istället samman de två för att skapa ett mer omfattande och nytt sätt att mäta deskriptiv representation på. GPS, som måttet kommer benämnas, kommer att användas av mig för att utföra denna studie av relationens betingning. Med hjälp av detta nya mått hoppas jag att bidra med en förståelse för hur antalet kvinnor i policyområden påverkar ett samhälle, eller mer specifikt, den substantiella representationen i ett samhälle. Jag kommer att försöka undersöka huruvida Krook och O'Brien lyckas fånga det som det är menat att göra med sitt mått GPS, närmare bestämt den deskriptiva representationen i 117 länder (Krook, O'Brien, 2012). Ett land vars GPS är lika med, eller existerar inom intervallet kring, värdet för paritet bör även intuitivt existera inom en rimlig gräns inom andra variabler som i sin tur beskriver substantiell representation (om en menar att det existerar en relation överhuvudtaget). Variablerna jag kommer att bruka för detta syfte består i variabler som *Power distributed by gender*, *Healthcare* och *Education*. Dessa tre variabler bör intuitivt sett korrelera på en signifikant nivå till GPS om fallet är att deskriptiv leder till substantiell.

Genom användandet av det originella dataset som Krook & O'Brien har framställt ämnar jag att utföra regressionsanalyser med andra variabler med hjälp av databasen *Varieties of Democracy* (V-dem) som kommer att tillhandahålla mig variabler i stuk med de ovan nämnda. Ett jämförande dataset av detta slag existerar optimalt sett så nära i tiden som möjligt till den data som den ska jämföras med. I detta fall kommer mina kontrollerande variabler att vara hämtade från 2010 och alltså så nära inpå i tiden som möjligt går till variabeln GPS. Arbetet kommer att landa i en analys av GPS vid kontroll för fyra andra variabler som, enligt en mängd tidigare forskning, bör korrelera med GPS. Detta kommer jag att hantera vidare under relevant avsnitt i studien.

Däremot ligger det både i min och Krook och O'Briens undersökning ett smärre problem, närmare bestämt att det hade varit optimalt att arbeta med tidsserieanalys, där den deskriptiva representationen ställs mot de substantiella variablerna på flera punkter i tiden.

Genom en undersökning av detta slag hade utfallet varit av större vikt och korrelationen (eller icke-korrelationen) av högre signifikans för vetenskapen. Men på grund av begränsningar sker denna avgränsning, där jag, liksom Krook och O'Brien, endast arbetar utifrån ett år. Detta innebär att resultaten endast kan beskriva huruvida det existerar en korrelation mellan representationerna eller inte, vid en viss tidpunkt. Anfallsvinkeln för att skapa validitet för min studie blir istället att använda mig av ett urval variabler som är tätt sammanflätade med teorin bakom jämställdhet och kvinnliga intressen. Oavsett begränsningen kommer denna studie att bidra till förståelse för relationen mellan de två representationerna och föra det vetenskapliga studiet på ämnet ett steg framåt på ett eller annat sätt.

Under min undersökning kommer jag att arbeta utifrån den överhängande frågeställningen: "Leder deskriptiv representation till substantiell representation?" med hjälp av hypoteserna:

H1: Länder med högre GPS kommer ha högre substantiell representation

H2: Länder med högre GPS kommer ha ett mer utarbetat välfärdssystem

Frågeställningen har en bredd, att ställa frågan huruvida en relation existerar mellan de två representationerna är en grundläggande sådan. Men den är giltig att använda då den speglar vad fundamentet för undersökningen faktiskt är. Mitt arbete med GPS som utgångspunkt är ett annat sätt att ta sig an denna fråga, men den undersöker fortfarande samma orsaksförhållande. I slutändan är det fortfarande denna fråga som kommer att besvaras.

Den första hypotesen valdes för att kunna ge ett direkt svar på min frågeställning. Den substantiella representationen som denna hypotes menar att fånga definieras genom de två första oberoende variablerna, *Power distributed by Gender* samt antalet kvinnliga journalister. Den substantiella representationen bör således förstås som summan av den förklaringsgrad de två oberoende variablerna påvisar.

Den andra hypotesen fyller syftet att den undersöker sambandet mellan min beroende variabel och de två sista oberoende, närmare bestämt hälsan och utbildningen. Dessa två variabler kopplas direkt till välfärden då de är två av de mått som används för att avgöra hur välfungerande ett lands välfärdssystem är.

GPS bör ses som synonym till deskriptiv representation i detta arbete då denna kan ses som ett ackumulerat värde för deskriptiv representation. Jag upprepar att denna studie endast kan aspirera att beskriva ett förhållande mellan den deskriptiva och substantiella representationen vid en viss tidpunkt i historien. Däremot kan metoden och variablerna som

valts för att utföra detta arbete replikeras i större studier där möjligheten att undersöka detta genom tid kan utföras, för att genom detta komma närmare en generalisering och därmed sanning. I och med användandet av GPS som mått på deskriptiv representation, kommer studien även att undersöka huruvida denna är kapabel till just detta. Det är däremot inte en av de huvudsakliga ambitionerna för uppsatsen och reflekteras därför inte av frågeställningen eller hypoteserna.

Litteraturoversikt & Teori

Min studie tar avstamp i artikeln *All the President's men? The Appointment of Female Cabinet Ministers Worldwide* av Mona L. Krook och Diana Z. O'Brien (2012). Artikelns syfte är att förklara vad det är som avgör den deskriptiva kvinnorepresentationen inom de olika policyområdena.

Studien arbetar utefter ett tretal hypoteser som ska förklara detta, där den politisk-institutionella hypotesen förklarar detta bäst. Vad denna säger är att kvinnor uppnår högst deskriptiv representation i de fall där det redan existerar kvinnor. Kort sagt är det alltså kvinnor som är kvinnors primära väg till representation.

Studien arbetar med ett originellt dataset som har framställts i samband med denna undersökning, där variabeln *Gender Power Score*, som förkortas till GPS, är variabeln av störst intresse.

GPS är ett mått för att avgöra den deskriptiva representationen inom länder, denna har arbetats fram genom att ge varje policyområde olika poäng baserat på hur högt de rankas, utefter två klassifikationsscheman. Ett land får alltså högre poäng beroende på hur många kvinnor det finns, samt i vilka utskott de arbetar. Ett exempel på detta är att ett land får fler poäng om en kvinna sitter inom finansutskottet än inom kulturutskottet.

Vid sidan av denna studie kommer jag att använda mig av en samling ytterligare litteratur som på olika sätt bidrar till framställandet av denna uppsats, där en av de främsta är *Women in Parliaments: Descriptive and Substantive Representation* av Lena Wängnerud (2009).

Jag kommer att fortsätta detta kapitel genom att redogöra för de två olika klassifikationsscheman som används av Krook & O'Brien, detta på grund av att det är dessa som definierar vad ett lands GPS summeras till. Det är centralt att definiera vad det är som de

olika schemana bidrar med och vad en sammanslagning av dessa innebär för dess möjlighet att fungera som ett mått för deskriptiv representation.

Innan jag kommer till detta ges en kortare översikt av Lena Wängneruds artikel, detta med anledning av att en stor del av de diskussioner som sker har sin grund i artikelns ämne.

Deskriptiv och substantiell representation

Som titeln till Lena Wängneruds artikel avslöjar kretsar hennes studie, *Women in Parliaments: Descriptive and Substantive Representation* (2009), runt två nyckelbegrepp – deskriptiv och substantiell representation.

Den korta beskrivningen som anges av dessa är att deskriptiv kvinnlig representation definieras genom antalet kvinnor i ett lands parlament medan substantiell representation fokuserar kring effekterna av representationen (Wängnerud, 2009).

Dessa två begrepp kommer visa sig i min studie, likt Wängneruds, vara nyckelbegrepp för att få förståelse för det undersökta. Wängneruds artikel utgår mångt och mycket från teorin om “politics of presence” (Phillips, 1995) vilken närmare menar att det existerar en korrelation mellan deskriptiv representation och substantiell. Detta förhållande tar sig formen att blotta närvaron av kvinnor inom politiken leder till förändringar till förmån för jämställdhet (Phillips, 1995). Som Wängnerud (2009) fortsätter att diskutera är denna relation ifrågasatt och studier som framkommit, efter att Phillips först observerade förhållandet, visar på att det finns andra brickor med i spelet som påverkar detta (Wängnerud, 2009).

Vidare angående den deskriptiva representationen finns det tendenser som är väldokumenterade, vissa faktorer verkar nästintill alltid påverka mängden kvinnor i ett lands parlament. Variabler som vilket valsystem, religion, korruption och välfärdssystem är exempel som visat sig vara betydelsefulla vid studiet av ämnet (Wängnerud, 2009). Men inte endast variabler som existerar på denna “makronivå” påverkar mängden kvinnor som får tillträde till politiken. Teorin om “issue competition” är relevant i frågan, tillkomsten av nykomlingar i form av till exempel niche-partier har stor möjlighet att påverka vilka frågor det är som ska dominera den politiska arenan (Green-Pedersen, 2007). Högerpopulism, miljöpolitik och även feminism är exempel på politik som på senare tid har tagit en stor del av kakan och som till stor del härstammar från niche-partier som väljer att väcka dessa frågor. Två av tre av dessa exempel är även politiska frågor där kvinnor finner stor representation och vid genomslag av politiken tillträder även fler kvinnor den politiska arenan.

Sverige är ett exempel på när dessa mindre partier vinner mark på grund av den förda politiken. Feministiskt Initiativ banade väg för en mer omfattande diskussion kring kvinnors rätt i samhället. Detta gick inte minst att se i riksdagsvalet 2014 där partiet nästan befann sig ovanför den svenska “fyra-procents-spärren” för att komma in i riksdagen. En gedigen förlust för partiet, men den politiska arenan hade de redan hjälpt till att stjälpas och samma år tillsattes den första (uttalade) feministiska regeringen i världen, ledd av Stefan Löfven och socialdemokraterna. För att återkoppla till den deskriptiva kvinnliga representationen; det är inte ovanligt i västvärlden att feministiska frågor anammas av de äldre partierna (som exemplet ovan påvisar). Ytterligare exempel är när mindre partier väljer att fylla sina poster utefter ett kvotsystem, för att forcera en paritet inom partiet. Det är vanligt att de större partierna väljer att ta efter denna jargong, om det visar sig att de mindre partierna vinner väljare genom strategin (Green-Pedersen, 2007. Kittilson, 2006). Vägarna till deskriptiv kvinnlig representation är många – influenser kan komma från många håll och kanter och ämnet behöver studeras på fler nivåer för att kartlägga ett lands väg till paritet, vilket även Wängnerud poängterar (Wängnerud, 2009).

Den substantiella representationen befinner sig tätt sammanflätad med den deskriptiva. Det centrala när det kommer till hanterandet av denna är att mäta effekterna, och den ledande frågan är vad effekten blir av att ha kvinnor inom olika utskott samt när ser vi en effekt av representationen (Wängnerud, 2009)?

Phillips (1995) kom i sin studie fram till att den deskriptiva representationen direkt korrelerade med den substantiella. Senare forskning har däremot visat att detta samband inte är lika starkt eller uppenbart som det vid första anblick utger sig för att vara. O’Brien (2015) visar i sin studie om kvinnliga ledare att det kanske är den motsatta effekten som är att vänta. I den studien visar det sig att det vid upprepade tillfällen är fallet att kvinnliga ledare snarare stänger dörren bakom sig när de tillträder en post, istället för att hålla den öppen och tillåta fler kvinnor att äntra arenan (O’Brien, 2015). Detta tyder på en avsaknad av substantiell effekt för kvinnor i politiken när deskriptiv representation finns, och kan snarare liknas vid idén om ett annat orsaksförhållande, att det är de politiska institutionerna som påverkar hur kvinnor agerar snarare än att kvinnor förändrar den politiska arenan (Wängnerud, 2009). Ett flertal olika koncept diskuteras på ämnet, koncept som “critical mass” som menar att det behövs en specifik procent av kvinnliga ledamöter för att vi ska se en förändring i politiken. Andra menar att det snarare är vissa policys som måste genomföras för att en förändring ska kunna ske, detta är den så kallade “critical acts”-teorin (Childs, Krooks, 2006; Dahlerup, 1988; Wängnerud, 2009.).

Detta kommer inte att undersökas i denna studie då den använder sig av tvärsnittsdata, och kan därför inte mäta dessa två teorier.

Det väsentliga i mitt arbete gällande den substantiella representationen är att lokalisera de variabler som bäst lyckas fånga sambandet mellan de två olika representationerna. För att göra detta krävs det studier som visar var kvinnliga ledamöters intressen ligger, variabler såsom mått på jämställdhet och kvinnligt politiskt deltagande är överhängande och intressanta att använda, policyfrågor som historiskt varit av större intresse för kvinnor bör undersökas. Medborgerliga fri- och rättigheter, socialpolitik och äldreomsorg är några av de områden som visat sig vara prioriterade av kvinnliga ledamöter (Wängnerud, 2006).

Maskulina - Neutrala – Feminina

Det första klassifikationsschemat jag redovisar för är ett schema som delar upp samtliga policyområden utefter ett genusperspektiv. Detta innebär att fördelningen sträcker sig från maskulina policyområden till neutrala för att sist hamna i feminina (Krook, O'Brien, 2012). Detta klassifikationsschema tar tillvara på det historiska perspektivet, vad det är som normativt tillskrivits det maskulina och det feminina (Reynolds, 1999) både inom den publika och den privata sfären (ibid.). Detta gör det till ett brett schema som har ett större omfång och ett studie av litteratur som sträcker sig över de vetenskapliga gränserna blir ett måste (Krook, O'Brien, 2012). Schemat bygger på idén om att kvinnor bör ha ett större intresse kring frågor såsom utbildning, hälsa och omsorg, ett mer omtänksamt tankesätt som innebär att kvinnor är bättre lämpade att hantera vissa frågor än män, detta innebär att kvinnor anses ha kvalitéer som värderas högst inom den privata sfären snarare än i den publika (Landes, 1998). Män å andra sidan existerar inte på samma sätt inom den privata sfären, utan den manliga normen kring att vara en arbetande – försörjande part i en duo, exempelvis ser vi finans och försvar inom den maskulina kategorin (Reynolds, 1999). Den manliga figuren är snarare en publik än en privat sådan och det syns även i den fördelning av policyområden som vi ser i detta schema (Landes, 1998).

Vidare existerar även den neutrala kategorin som arbetades fram i ett senare skede än de andra två (Escobar-Lemmon, Taylor-Robinson, 2009). De policyområden som innefattas här saknar den normativa förankringen som existerar i de andra kategorierna och/eller uppfyller inte de kriterier som de andra kategorierna förutsätter (ibid.). Den neutrala kategorin fyller en viktig funktion på primärt två sätt. Alla policyområden kan inte definieras utifrån könsnormer och därför är schemat i behov av en tredje kategori. Studiet på ämnet underlättas även av den

tredje kategorin, då det med hjälp av en mer specifik uppdelning blir lättare att uppnå validitet genom uteslutandet av ett eventuellt missvisande resultat, som hade uppstått om de neutrala hade distribuerats mellan de andra två. Det tidigare exemplaret använt av till exempel Andrew Reynolds (1999), som endast såg till en tvådelning, är alltså en aning matt och var i behov av vidare bearbetning.

En tanke som väcks i samband med den neutrala kategorin och dess användande i Krook och O'Briens studie är huruvida det är möjligt att dra slutsatser om påverkan från denna kategori. Kan ett policyområde som inte har en normativ förankring till något av könen påstås leda till substantiell representation? Inom den maskulina kategorin ter det sig logiskt att substantiell representation borde infinna sig om kvinnor tillträder fler poster. Dessa poster gör anspråk på en större del av makten och resurserna och i och med detta bättre förutsättningar för förändring. Men när det kommer till neutrala policyområden står det inte klart huruvida kvinnlig representation inom dessa områden kan kopplas till en positiv effekt i form av policyförbättringar för kvinnor eller steg mot jämlikhet. Det är även svårt att, i de fall där neutrala policyområden leder till en positiv effekt, avgöra hur relationen är betingad. Syftandes till att det antingen kan vara så att deskriptiv representation *i sig* leder till positiva effekter, det vill säga att grunden till effekten är att det i samhället existerar fler kvinnor på maktpositioner, eller om de neutrala policyområdena faktiskt leder till policyförändringar till förmån för ett mer jämställt samhälle. Detta är någonting jag inte har förutsättningarna för att ta i mer beaktning än denna diskussion kring frågan, för att besvara dessa frågor krävs en helt annan studie där en djupdykning på de neutrala policyområdena och en granskning av deras arbete utförs. Detta är dock av relevans att belysa då länderna jag arbetar med får poäng från den neutrala kategorin men att jag i mitt kvantitativa arbete inte kan isolera effekten av den neutrala kategorin och tvingas därför att bortse från den.

Hursomhelst är ett genusperspektiv av detta slag värdefullt att använda sig av för att komma så nära verkligheten som möjligt. De normer som detta schema bygger på är någonting som minst sagt fortfarande är aktuell. Nedan följer detta klassifikationsschema.

Tabell 1. Klassifikationsschema utefter normativ förankring.

Masculine	Agriculture, Food Safety, Fisheries, & Livestock Communications and Information Construction and Public Works Correctional Services/Police Defense, Military & National/Public Security Enterprise Finance and Economy	Government/Interior/Home Affairs Foreign Affairs Industry and Commerce Labor Religious Affairs Science & Technology Transportation
Neutral	Civil Service Displaced Persons & Expatriates Energy Environment and Natural Resources Housing Justice Minority Affairs	Parliamentary Affairs Public Works Regional Planning and Development Reform Sports Tourism
Feminine	Aging/Elderly Children and Family Culture Education	Health and Social Welfare Heritage Women's Affairs Youth

Prestige

Det andra klassifikationsschema som lyfts fram av Krook och O'Brien (2012) är inte centrerat kring normer som det tidigare. Istället för att fokusera på de normer som existerar inom den privata och publika sfären ser detta schema istället till vad det är som tillskrivs olika policyområdena utefter *prestige*.

Prestige definieras efter vad det är som förväntas och krävs av en ledamot som arbetar inom ett policyområde. Detta operationaliseras genom hur synligt policyområdet är, tillgången till resurser i form av kapital och allmänt kring hur utskottet har möjlighet till förändring. Exempel på prestigefulla utskott är finans- samt utrikespolitiska utskotten (Krook, O'Brien, 2012). *High Prestige* innebär således att det är en post som är väldigt medialt synlig och att den innefattar mer omfattande kontroll över policy. *Medium Prestige* innebär en lägre synlighet *men* en tillgång till resurser, alltså policyområden som utbildning där budgeten vanligtvis är stor. *Low Prestige* är till sist den där avsaknaden av resurser och medialt intresse är vanligt och att inga betydande möjligheter till att arbeta sig upp ligger intrinsikalt i dessa policyområden (ibid.). Det viktiga att poängtera här att det bör ligga i policyområdet att det till exempel har en bredare mediatäckning än andra områden. Det kan bli lätt att missförstå detta då det kan te sig

att ett flertal poster inom de lägre policyområdena får en hel del av medias spotlight, men att detta snarare kan bero på tillfälligheter. Nedan följer detta klassifikationsschema.

Tabell 2. Klassifikationsschema utefter prestige.

High Prestige	Defense, Military & National/Public Security Finance and Economy	Foreign Affairs Government/Interior/Home Affairs
Medium Prestige	Agriculture, Food Safety, Fisheries, & Livestock Civil Service Communications and Information Construction and Public Works Correctional Services/Police Education Energy Environment and Natural Resources Health and Social Welfare	Enterprise Housing Industry and Commerce Justice Labor Planning and Development Parliamentary Affairs Religious Affairs Public Works Transportation
Low Prestige	Aging/Elderly Children and Family Culture Displaced Persons & Expatriates Heritage Minority Affairs	Reform Science & Technology Sports Tourism Women's Affairs Youth Regional

Som vi kan observera finns det ett antal skillnader mellan de två klassifikationsschemana, ett antal policyområden överensstämmer inte mellan de två men att de i sin helhet ser likadana ut.

Dessa två klassifikationsscheman mäter den deskriptiva representationen inom länder. Detta görs utifrån ett genusperspektiv där aspekter som historiska normativa anknytningar undersöks, i hela omgivningen, publikt som privat. Den andra däremot utgår endast från den publika sfären. Detta perspektiv vinner däremot vikt i det att den undersöker en mer reell publik sfär. Vad jag menar med detta är att det existerar ett värde att se till vad som praktiskt existerar inom de olika policyområdena, vad som förväntas av en person som arbetar inom det och vilka möjligheter som skapas om en gör det. Båda dessa har svagheter och styrkor i vad det är dom har möjlighet till att beskriva och ger följaktligen två helt separata fundament för senare forskning att ta avstamp ifrån.

Ytterligare en sak att ha i åtanke vid studier av detta ämne är den så kallade "regendering" som diskuteras av Borelli (2002) (som även senare har visats stöd av Davis (1997)). Denna teori om regendering innebär att kvinnor som tillträder tyngre poster kanske inte kommer landa i att utföra samma arbete som en man hade gjort om denne tillträtt posten i

kvinnans ställe. Vidare säger studien att kvinnor istället utför mer könsstereotypiska uppgifter och att den posten därmed inte leder till en substantiell representation. Det existerar ytterligare förklaringar bakom och i fall där vi inte ser att den deskriptiva representationen leder till substantiell representation kan detta vara en av de underliggande anledningarna. Detta faktum är svårhanterligt och någonting som inte med enkelhet går att ta till räkning vid kvantitativa studier. Utan detta är någonting som får undersökas vidare i senare studier, där till exempel "få falls"-studier av länder gör det möjligt att kolla djupare på frågor som dessa.

Gender Power Score

Gender Power Score är det ackumulerade värdet på den deskriptiva representationen inom observationerna. Värdet består i en sammanslagning av de två ovan nämnda klassifikationsschemana utifrån en ekvation framtagen för syftet. Ett lands GPS bestäms genom att varje policykategorisering, utefter hög till låg prestige, från maskulint till feminint, tilldelas ett visst poäng, där den procentuella andelen kvinnor varje av dessa tre kategorier resulterar i poäng till landet. Det högsta prestigeområde ger landet tre poäng, två poäng för mellanskiktet och till sist ett poäng för det sista. Samma poänggivning för det "genuscentrerade" klassifikationsschemat. Jag kommer att återanvända det exempel Krook och O'Brien (2012) använde för att illustrera denna uträkning, Finland.

$$(3 \times 0.5 + 2 \times 1 + 1 \times 0.6 + 3 \times 0 + 2 \times 0.86 + 1 \times 0) \times 0.64 = 3.67.$$

Summan av varje enskild kategori multipliceras sedan med den procentuella mängden kvinnor inom den. Sedan multipliceras summan av samtliga kategorier med den totala procentuella andelen kvinnor som sitter i policyområden. Genom denna ekvation skapas landets GPS (Krook, O'Brien, 2012). Detta genomförs för varje enskilt land och har resulterat i att 117 länders värde på GPS har kartlagts.

Den högsta möjliga summan ett land kan uppnå, om varje kategori bestod uteslutande av kvinnor, är 12. Däremot ett kabinett vars summa är, eller överstiger, 3 har uppnått kravet för paritet, som i det ovanstående exemplet med Finland visar.

GPS-variabeln är ett intressant sätt att handskas med de problem som tidigare forskning har stött på. Att hantera antingen eller av klassifikationsschemana är som vi konstaterat bristfälligt, en sammanslagning av de två ter sig rimligt för att fånga en helhet. Det praktiska resultatet av denna uträkning är tilltalande i sin simplicitet, ett värde presenterat med två

decimaler, den är lätt att avläsa och att utnyttja i komparativ forskning. En fråga som väcks i samband med detta är däremot ifall det inte även komplicerar den jämförande processen. Att arbeta med en variabel som GPS innebär att du kan kontrastera den mot en bredare mängd variabler (variabler som annars endast hade varit lämpliga att användas i samband med det ena eller det andra klassifikationsschemat) och då testa den i större regressionsanalyser. Men det denna variabel fångar i sin bredd kan den möjligen förlora i sitt djup. Det är inte längre möjligt att isolera de små mekanismerna som verkar inom denna nu omfattande skapelse, och samband kan möjligen uppstå där de inte bör finnas. Att skapa variabler vars existens befinner sig högt på en abstraktionstrappa har både för- och nackdelar, speciellt i fall av multipel regressionsanalys. Detta med anledning av att den formen av statistisk analys endast utgår från de siffror den har framför sig och kan inte se till en variabels eventuella komplexitet. Men frågan angående huruvida GPS triumferar över uppdelning återstår att besvaras.

Vidare är det på plats att här diskutera hur denna variabel ställer sig till möjligheterna att undersöka substantiell representation, som är målet för undersökning i min studie. Fördelen med att arbeta med klassifikationsscheman separat är att det är lättare att avgöra förutsättningarna för substantiell påverkan för kvinnor. Policyområden med högre prestige har större möjlighet till substantiell påverkan (detta är en förutsättning för att det överhuvudtaget ska kunna klassas som ett "high prestige cabinet") medan de förlorar denna möjlighet till påverkan i och med att vi rör oss ned på skalan (Krook, O'Brien, 2012). Detta schema bereder en väg för att enkelt avgöra sambandet mellan deskriptiv- och substantiell representation då en kan direkt peka på var förändringen bör ske och om den gör det. I fallet GPS blir detta svårare att avgöra, som Krook och O'Brien (2012) nämner i sin undersökning. Ett lands värde av GPS kan summeras till den (relativt) höga nivån av 2.0, vilket bör innebära att kvinnor har visst inflytande på policy. Men två poäng kan uppnås i fall där kvinnor endast representeras inom den låga (eller feminina) kabinetten och därmed inte ha något, eller något större, inflytande på policy överhuvudtaget och det kan därför bli missvisande. Givet är det att länder som har två poäng bör till någon utsträckning värna om kvinnors rättigheter (eftersom att kvinnor överhuvudtaget tillträtt dessa poster) och de bör därför ha inflytande, men detta går inte att med säkerhet avgöras på grund av GPS natur av att vara sammanslagna värden (se även tidigare diskussion under "maskulint till feminint").

Metod

Val av fall

Mitt arbete mynnade ut i ett användande av två olika dataset som jag sammanfogade, detta för att ge mig möjligheten att jämföra dessa. Det första av de två är som tidigare nämnt Krook och O'Briens (2012) dataset som de framställde genom ett sammanställande av 117 (icke-auktoritära) länders kabinetter i augusti 2009. De har inom varje enskilt land summerat ihop antalet kvinnliga ledamöter som är aktiva inom varje policyområde, för att sedan applicera sin ekvation som nämns under avsnittet "Gender Power Score" (Krook, O'Brien, 2012). Detta ledde i sin tur till variabeln GPS som kommer att vara den beroende variabeln i mitt arbete (Teorell, Svensson, 2007, s.29). Denna variabel beskriver ett lands deskriptiva representation (andelen kvinnliga ledamöter (Wängnerud, 2009)) med den adderade faktorn av var kvinnor befinner sig inom politiken utifrån två olika klassifikationsscheman. Det är den adderade effekten till representationen som gör denna variabel intressant att mäta vidare. Detta på grund av att: beroende på hur högt värde av GPS ett land har desto större bör sannolikheten vara att landet har sett effekter till förmån för ett mer jämställt land. Detta är den enda variabeln som används från detta dataset.

Det andra datasetets funktion består i att tillgå mig med oberoende variabler (Teorell, Svensson, 2007, S.29). Ambitionen är att se huruvida teorin om "politics of presence" (Phillips, 1995), det vill säga deskriptiv representation (Wängnerud, 2009) har en påverkan på policy och jämlikhet överlag, med andra ord huruvida substantiell representation är att vänta eller ej. Datasetet är hämtat från *Varieties of Democracy* och är version nr. 8, det senaste datasetet som publicerades i juli 2018 (V-Dem.A). Det är datasetet "Country-Year: V-Dem Extended" som jag arbetar med, detta är ett omfattande dataset med ett större antal variabler över en mängd observationer i form av länder. Anledningen till att detta dataset valdes var för att det gav mig bäst förutsättningar att utföra detta arbete. Mer specifikt gav den mig variabler som på olika sätt kan anses vara resultat av substantiell representation (dessa variabler diskuteras mer utförligt under avsnitt *Variabler*) samt möjligheten att använda variabler som var så nära i tiden som möjligt till dataset nr. 1 (2009).

De hämtade variablerna från detta dataset är sammanställda år 2010 och således så nära i tiden som möjligt till den beroende variabeln, vilket är förmånligt för studien.

Variabler

Samtliga variabler fanns i olika former, exempelvis “relative scale”, “original scale” och “standardized”. Jag har valt att arbeta med den så kallade “relative scale” av samtliga variabler, detta då det är formen som enligt författarna är den som bör användas i majoriteten av fallen. Variablerna är även så kallade “C-variabler”, vilket innebär att dessa undersökningar är riktade mot experter inom varje land, där det vanligtvis är fem eller fler experter som deltagit i undersökningen. Det är således inte opinionsundersökningar som går ut till allmänheten (V-Dem.B). De benämningar variablerna har i ursprungsdatan går att återfinna i *variabelhänvisningen* i slutet av studien, dessa redovisas för med anledning av enklare replikering av studien.

De två första variablerna jag redogör för valdes på grund av deras koppling till de “hjärtefrågor” som kvinnor historiskt sett visat sig ha (Phillips, 1995; Reynolds, 1999; Wängnerud, 2006; Wängnerud, 2009). Vad detta innebär är att dessa två variabler borde visa en positiv koefficient till GPS. Förutsatt att teorin om “politics of presence” är korrekt bör mängden kvinnor påverka hur långt länderna har kommit i sitt arbete inom dessa två variabler. Dessa två variabler är definierande för ett lands välfärdssystem och kommer därför direkt mäta den andra hypotesen (H2). Vid hantering av dessa variabler är det viktigt att ha i åtanke att dessa hälsa och utbildning tidigare har visat sig korrelera (Ross, Wu, 1995). De har däremot undersökts genom en annan form och alltså inte på det sätt som denna studie är utformad.

1. Health equality

Denna variabel undersöks genom frågan: “To what extent is high quality basic healthcare guaranteed to all, sufficient to enable them to exercise their basic political rights as adult citizens? “. Svarsalternativen som ges är på en skala mellan 0–4 och är en ordinalskalevariabel (den har konverterats över till en intervallskalevariabel av datasetets skapare). Procenten ska förstås som i hur många fall vid sjukdom den vuxna personen inte förmås utöva sina grundläggande politiska rättigheter.

Alternativen består i:

0: Extrem, på grund av lågkvalitativ hälsovård, $\geq 75\%$

1: Ojämnställd, lågkvalitativ hälsovård, $\geq 25\%$.

2: Någorlunda jämställd, på grund av lågkvalitativ hälsovård, 10–25%.

3: Relativt jämställd, grundläggande hälsovård är generellt sett jämställd i kvalité men på grund av överhängande lågkvalitativ hälsovård, 5–10%.

4: Jämställd, grundläggande hälsovård är jämställd i kvalité, $\leq 5\%$.

2. Educational equality

Denna variabel undersöks genom frågan: “To what extent is high quality basic education guaranteed to all, sufficient to enable them to exercise their basic rights as adult citizens? “. Här ska den grundläggande utbildningen tolkas som skolgång mellan 6 till 16 år, men smärre variationer kan existera mellan länderna. Svartalternativen som ges är på en skala mellan 0–4 och är en ordinalskalevariabel (den har konverterats över till en intervallskalevariabel av datasetets skapare).

Alternativen består i:

0: Extrem. Tillgången till högkvalitativ grundläggande utbildning är extremt ojämfälld och minst 75% av barnen får en så lågkvalitativ utbildning att de inte är förmögna att utöva sina grundläggande rättigheter som vuxna.

1: Ojämfälld. Tillgången till högkvalitativ grundläggande utbildning är extremt ojämfälld och minst 25% av barnen får en så lågkvalitativ utbildning att de inte är förmögna att utöva sina grundläggande rättigheter som vuxna.

2: Någorlunda jämfälld. Grundläggande utbildning är relativt jämfälld gällande kvalitet men 10–25% av barnen får en så lågkvalitativ utbildning att de inte är förmögna att utöva sina grundläggande rättigheter som vuxna.

3: Relativt jämfälld. Grundläggande utbildning är generellt sätt jämfälld gällande kvalitet men 5–10% av barnen får en så lågkvalitativ utbildning att de inte är förmögna att utöva sina grundläggande rättigheter som vuxna.

4: Jämfälld. Grundläggande utbildning är jämfälld gällande kvalitet och mindre än 5% av barnen får en så lågkvalitativ utbildning att de inte är förmögna att utöva sina grundläggande rättigheter som vuxna.

Den nästkommande variabeln är antalet kvinnliga journalister i ett land. Denna valdes då jag menar att de bör vara exempel på när länder har nått en viss nivå av deskriptiv representation i allmänhet. Det ter sig rimligt att ett land som är åtminstone någorlunda jämfälldt även har en omfattande mängd kvinnor inom journalistyrket och därför bör denna variabel påvisa ett positivt utslag när den används som oberoende variabel.

3. Female journalists

Denna variabel undersöktes genom frågan: "Please estimate the percentage (%) of journalists in the print and broadcast media who are women.". Denna fråga riktas alltså mot experter inom ett land som därefter summerar den procentuella mängden kvinnliga journalister. Svaret ges i procentform (0–100%) och är på en intervallskalenivå.

Den fjärde och sista variabeln jag använder mig av undersöker den politiska maktfördelningen mellan könen. Denna variabel valdes på grund av dess överhängande relevans i syftet, denna variabel undersöker inte direkta konsekvenser av en existens av substantiell representation som de tidigare har haft som ambition. Denna mäter från en högre nivå där fokus snarare ligger på om landets deskriptiva representation har lett till en samhällelig förändring.

4. Power distributed by gender

Denna variabel undersöktes genom frågan "Is political power distributed according to gender?". Svartalternativen som ges är på en skala mellan 0–4 och är en ordinalskalevariabel (den har konverterats över till en intervallskalevariabel av datasetets skapare).

Alternativen består i:

0: Män har nästintill monopol på politisk makt.

1: Män har ett dominant grepp om den politiska makten. Kvinnor har endast marginellt inflytande.

2: Män har mycket mer politisk makt men kvinnor har inflytande på vissa områden.

3: Män har en aning mer politisk makt än kvinnor.

4: Män och kvinnor har ungefär likvärdig politisk makt.

Sammantaget bör dessa variabler visa på en korrelation mellan deskriptiv och substantiell representation (om en sådan finns), då dessa undersöker detta samband på olika nivåer och med olika utgångspunkter i samhället. Där de första två variablerna mäter den andra hypotesen (H2) och de två nästkommande är lämpade för att mäta den första (H1).

Datahantering

Samtlig datahantering skedde genom det statistiska programmet STATA. Detta program valdes med anledning av dess smidighet och enkelhet vid bearbetning av större dataset.

Efter att de två dataseten hade funnits, valet av variabler hade genomförts, började arbetet med dataseten. Det första steget var att rensa i datasetet från v-dem, detta innebar att jag använde kommandot “keep if year == 2010”, då jag redan tidigare definierat detta år som det bästa möjliga. Vad detta kommando gör är att samtliga variabler och observationer som finns för 2010 behålls, medan resterande raderas från datasetet. Detta följdes av samma kommando (keep) där jag sedan skrev ut de variabler jag hade användning för. Detta innebar således att endast den relevanta informationen fanns kvar i datasetet, vilket resulterade i ett slankare och mer elegant dataset. Det andra steget var att sammanföra de två dataseten för att därifrån kunna arbeta med samtliga variabler tillsammans. För att de två dataseten på ett så enkelt sätt som möjligt skulle kunna sammanfogas var jag tvungen att finna en variabel som skulle stå som grund för detta. Det enkla valet blev att föra dessa samman utefter länderna, detta krävde endast smärre förändringar i det ena datasetet, ändra benämning på variabeln för ländernas namn samt ett antal förändringar i observationerna för att se till att namnen matchar, exempel var att “The Republic of Congo” skrevs både som skrivet här, men även som “Congo, The Republic”. Detta framkom efter det första försöket att sammanfoga de två dataseten. “One-to-one merge by observation” var den sortens sammanflätning jag använde, detta då det på detta sätt är observationerna under en specifik variabel som definierar hur de två dataseten kommer att föras samman. Sammanförandet resulterade i en smärre förlust av observationer, V-Dems dataset (V-Dem.A) innehöll ursprungligen 201 länder medan Krook och O’Briens dataset innehöll 117. I och med att de två dataseten fördes samman skapades variabeln “_merge”, denna användes för att avgöra vilka observationer (på en skala från 1–3, där 3 innebar fullständig sammanflätning) som fortsättningsvis kunde användas. Efter att ha använt kommandot “keep if _merge == 3” hade jag släppt samtliga observationer som inte matchade mellan de två dataseten. När detta hade genomförts hade jag 116 observationer (länder) kvar att arbeta med. Förlusten av endast en observation från Krook och O’Briens dataset var mycket fördelaktigt.

Det vidare arbetet tog sin form i avgörandet av variablernas passning för undersökningens ändamål vilket i detta fall är multipel regressionsanalys (Teorell, Svensson, s.191). Detta går att avgöra genom att utföra punktdiagram för samtliga variabler. Vid regressionsanalys är det förmånligt om variablerna i fråga påvisar en lutning. Detta går även

att genomföra genom "Pearson's correlation", vars syfte är att avgöra hur väl ett antal variabler korrelerar med varandra. Pearsons korrelationskoefficient (som även kan benämnas med r) antar ett värde mellan -1 (perfekt negativt samband) och 1 (perfekt positivt samband), där 0 påvisar ett nollsamband (Teorell, Svensson, s. 176).

En del av efterföljande arbete bestod i avgörandet av om variablerna som påvisade en skevhet (detta testades genom användandet av histogram för samtliga variabler) behövde bearbetas. Valet hamnade i ett användande av de obearbetade, renare, variablerna istället. Detta med anledning av att variablerna vid till exempel logaritmering (\log_{10} , som används för att normalfördela variabler som påvisar en skevhet (Stata Functions Manual 15)) hade oförutsedda konsekvenser där negativa koefficientvärden uppstod i fall som tidigare varit positiva. Utöver detta skedde ett bortfall av ett par observationer vid logaritmeringen (på grund av negativa värden i datan) och min motvilja att tillskriva datan arbiträra värden för att kontra detta ledde alltså till ett användande av datans grundform.

Vidare är det alltså en multipel regressionsanalys som står för resultatet under denna studie. Denna metod valdes då regressionsanalys i sig är det främsta verktyget för statsvetare som arbetar kvantitativt. Anledningen till att multipel användes snarare än multivariat var för att den multivariata analysen är bättre lämpad för studier med fler beroende variabler och tidsserieanalys. Den multipla är bättre lämpad för motsatsen, tvärsnittsdata och en singulär beroende variabel.

Resultat

Nedan följer resultatet av undersökningen. Ett korrelationstest följt av ett VIF-test utfördes med anledning att avgöra huruvida det existerar multikollinearitet mellan variablerna. Av detta följer regressionstabellen som är resultatets huvudpunkt.

Tabell 3. Pearsons korrelationsmatris för samtliga variabler.

	GPS	Journalists	Power by Gender	Education /Equality	Health /Equality
GPS	1.000				
Journalists	0.109	1.000			
Power by Gender	0.624	0.364	1.000		
Education/Equality	0.415	0.497	0.644	1.000	
Health/Equality	0.402	0.521	0.672	0.924	1.000

I *Tabell 3* ovan kan vi konstatera att de variabler som korrelerar mest är utbildning och hälsa där värdet uppgår i 0.924. Vad detta innebär är att de två variablerna korrelerar över 0.8 och således den grad där de med säkerhet kan användas i en och samma regression.

För att vidare avgöra detta samband utförs även ett VIF-test. Detta test utfördes med samtliga oberoende variabler för att därigenom säkerställa att ingen annan variabel påvisar en oönskad multikollinearitet.

Som kan utläsas i nedanstående *Tabell 4* återfinns multikollineariteten mellan de två variablerna för utbildning och hälsa, därmed fastslås det att de två variablerna inte på ett tillförlitligt sätt kan användas i samma regressionsanalys. Vidare kommer jag inte utföra ytterligare test för att avgöra huruvida det existerar abnormer inom variablerna, detta med anledning av att variablerna har valts på grund av deras direkta koppling till undersökningens syfte. Dessa variabler är således intressanta i sig själva och eftersom att de två testerna som utförts påvisar en multikollinearitet mellan endast två av variablerna finns det ingen anledning att utvärdera de resterande två ytterligare.

Tabell 4. VIF-test för samtliga data.

	VIF	1/VIF
Journalists	1.38	0.723
Power by Gender	1.84	0.544
Education/Equality	7.01	0.143
Health/Equality	7.71	0.130

Noter: 1/VIF avrundas till tre decimaler.

I *Tabell 5* nedan presenteras den multipla regressionsanalysen, denna är uppdelad i tre modeller, där den första modellen testar effekten av “Journalists”, “Power by Gender” samt “Health/Equality”, den andra modellen byter ut “Health/Equality” som ersätts med “Education/Equality”, den sista modellen mäter samtliga variabler.

Tabell 5. Multipel regressionsanalys. Beroende variabel: GPS.

Ostandardiserade b-koefficienter, standardfel inom parentes.

	Modell 1	Modell 2	Modell 3
Journalists	-.009 (.005)	-.010 (.005)	-.009 (.005)
Power by Gender	.470*** (.071)	.450*** (.069)	.464*** (.071)
Education/Equality		.021 (.054)	.116 (.101)
Health/Equality	.050 (.053)		-.077 (.101)
Constant	.372 (.201)	.418* (.197)	.389 (.201)
n	116	116	116
R^2	.406	.410	.413
R^2 (korriberat)	.391	.394	.392

Noter: *** = $p < .001$ ** = $p < .01$ * = $p < .05$. n = Antalet observationer

Av *Tabell 5* att tolka har variablerna alltså en förklaringsgrad på mellan 0.391-0.394 (använder det korrigerade värdet av R^2 med anledning av multipla oberoende variabler (Teorell, Svensson, s. 201)). Detta innebär att cirka 39% av variationen i den beroende variabeln kan förklaras genom de oberoende variablerna. Av resultatet att tolka kan vi avgöra att utbildning och hälsa har en påverkan på varandra, då i modell 3 "Health/Equality" har antagit en negativ koefficient i kontrast till den positiva i modell 1 samt att "Education/Equality" ökar kraftigt i modell 3. Utöver detta ser vi att det endast är det procentuella antalet kvinnliga journalister som har en negativ koefficient och således minskar när GPS ökar. Variabeln "Power by Gender" är den enda variabeln vars förklaringsgrad kan anses vara av signifikans, då den i samtliga fall visar en stark, trestjärnig, korrelation till GPS utan uppvisad påverkan från andra variabler.

H1: Länder med högre GPS kommer ha högre substantiell representation

Från detta kan vi avgöra att vår första hypotes till viss del förklaras av vår studie då variabeln "Power distributed by gender" påvisar ett signifikant värde på b-koefficienten. Däremot minskar antalet journalister (i procent) i takt med värdeökningarna av den beroende variabeln och vi finner då en relation som står i motsats till den förväntade slutsatsen. Av detta följer att H1 inte förkastas.

H2. Länder med högre GPS kommer ha ett mer utarbetat välfärdssystem

Den andra hypotesen finner studien inget belegg för, de två variablerna utbildning och hälsa har en positiv b-koefficient som saknar en signifikant förklaringsgrad. Av detta följer att H2 i detta fall förkastas.

Diskussion

Vad som direkt gick att återfinnas i resultatet var att min studie gav en hint av samma resultat som många tidigare studier har visat, en relation mellan deskriptiv representation (GPS) och effekt av substantiell representation (*Power distributed by gender*). Phillips (1995) var en av de första att genom sin studie visa att det fanns en direkt koppling mellan den deskriptiva och den substantiella representationen. Hennes idé om “politics of presence” var någonting som även jag verkade se ett skimmer av i min studie vid användning av GPS och *Power distributed by gender*.

Att det starkaste sambandet som återfanns var mellan GPS och *Power distributed by gender* ter sig inte vara helt oförväntat. *Power distributed by gender* är den överhängande slutprodukt av den orsak och verkan som existerar mellan utgångspunkten (deskriptiv representation) och effekten jämställd makt (som resultat av substantiell representation). I detta fall mäter den oberoende variabeln *politisk* makt, men denna makt bör kunna översättas till en allmän makt i samhället som stort.

Studier med genusperspektiv försöker bidra till förståelsen för relationen mellan könen och de strukturer som återfinns i samhället. I sin förlängning även avlägsnandet av skillnaderna och strukturerna, och till viss mån är det vad denna variabel mäter. Den mäter hur långt ett land har kommit *generellt* i arbetet för ett mer jämställt land. Därför är det alltså inte oväntat att det även är denna variabel som bäst korrelerar med GPS.

Vad studien däremot inte fann belägg för var ett samband mellan kvinnliga intressen och GPS. Ett antal olika policyområden har varit mer intressanta för kvinnor historiskt (Wängnerud, 2006). Dessa representerades genom “Health Equality” samt “Education Equality”. Dessa variabler visade ingen signifikans i någon av modellerna vilket innebär att det inte ter sig vara så att kvinnlig representation leder till ett mer omfattande arbete inom dessa områden. Vad som däremot måste tas i beräkning är att i de länder som omfattas av denna studie möjligtvis har ett välfärdssystem som är så pass utvecklat att det är mycket små förändringar som sker inom detta område. Den kvinnliga närvaron i politiken kan fortfarande mycket möjligt påverka arbetet kring dessa frågor, men den förändring som observeras är liten på grund av ett redan utbrett system. Vidare är det även möjligt att kombinera detta med den tid det tar att utveckla dessa system, om en menar att det bör finnas ett samband mellan dessa skulle en studie som sträcker sig över flera år bättre kunna avgöra effekten variablerna har.

Ett annat alternativ hade varit att här hänvisa till Borelli (2002) och teorin om "regendering" som presenteras, att kvinnor som tillträder tyngre poster inte kommer att utföra lika betydelsefullt arbete på denna arbetsplats på grund av att de istället tvingas till ett arbete som är mer könsstereotypiskt. Vidare diskuterar Wängnerud (2009) att vid inträde till riksdagen (eller annan form av institution) anammas de värderingar och det arbete som redan förs. Att istället för att arbeta aktivt med ens så kallade "hjärtefrågor", se en större vikt vid att placera sig om en i mängden, att finna en grupptillhörighet och fokusera på att "säkra sin position". Att det snarare är att de politiska institutionerna påverkar kvinnor än vice versa. Dessa två teorier kan vid första anblick inte verka applicerbara vid fall där kvinnor arbetar i policyområden som är könsnormativt förankrade till dem (borde alltså vara ett fall av "rätt tid, rätt plats"). Vad som kan argumenteras för i dessa fall är att de blir påverkade på samma sätt som teorierna menar att de gör ändå. I fallet av Borelli (2002) och "regendering" kan de möjligen vara så att kvinnor hämmas i sina aspirationer på grund av förväntningen att ett bredare arbete inte kommer utföras. I fallet med Wängneruds teori (2009) kan fallet vara att kvinnor som tillträder posterna även här faller in i leden och på samma sätt som tidigare hindras från att utföra betydelsefullt arbete. Vad som kan menas stärka detta ytterligare är det faktum att "Power distributed by gender" verkar förklara en stor del av den varians vi ser i GPS, att kvinnor har inflytande i politiska frågor genom att befinna sig på rätt plats, men att vi inte ser en effekt i policyfrågorna på grund av denna bromsning.

Vid en sammanslagning av de oberoende variablerna "Health Equality", "Education Equality" samt "Power distributed by gender" leds vi in i en diskussion kring hur resultatet bör tolkas. Eftersom att det endast är variabeln för makt som visat sig vara signifikant kan vi påstå att antingen: (1) policyfrågor kring välfärdssamhället bortses från, istället riktas fokus mot (till exempel) att platsa bättre i gruppen, eller (2) mäter inte "Power distributed by gender" det som den faktiskt är ämnad att göra och därför kan inga slutsatser dras från denna studies resultat.

I frågan som ska besvaras av experter angående variabeln "Power distributed by gender" ligger det att definiera vad "*political power*", eller mer specifikt vad begreppet "makt" betyder. Utan vidare kunskap kring hanteringen av detta begrepp från författarna av V-dem-datasetet är det svårt att avgöra vad det är som mäts. Den första tolkningen är att paritet (i till exempel parlament) innebär lika makt, att när experterna besvarar denna fråga tar de till räkning var kvinnor befinner sig i samhället, inom vilka sfärer - publika som privata. Det är inte *per se* inkorrekt att mena att lika representation innebär lika makt. Det är möjligtvis även ett av de vanligare sätten att se på en maktrelation, men detta missar att undersöka maktrelationen på

djupet. Den andra tolkningen hade varit att det är *effekterna* som mäts – att de två könen har lika stor möjlighet till påverkan eller att det på annat liknande sätt mäter “reell makt”.

Om det å ena sidan är den första tolkningen som är den korrekta, innebär det att den oberoende variabeln här mäter samma sak som den beroende, att det mått som används för att beskriva makt endast är deskriptiv i den mån att den endast är kvantitativ och ser till antal och deskriptiv representation (och då ett fall av (2)). Eller å andra sidan om det är den andra tolkningen av variabeln som är den korrekta, då mäter den vad som önskas och vi kommer ett steg närmare validering för antingen Borellis (2002) “regendering” eller det som Wängnerud (2009) framför angående att det är institutionerna som styr (eller båda teorierna). Detta följer då policyfrågorna inte ter sig korrelera starkt med GPS men att variabeln för makt däremot gör (således ett fall av (1)).

Vidare fann studien inget belägg för att den procentuella andelen kvinnliga journalister i ett land ökar i takt med den deskriptiva representationen, utan snarare att antalet kvinnor minskar en gnutta. Vad som bör tolkas av detta resultat är närmare ingenting än mycket, utfallet kan bero på en mängd faktorer. Ett sätt att undersöka detta vidare hade varit en uppdelning av observationerna på GPS i form av låg - medium - hög, där värdet på GPS hade avgjort inom vilken kategori ett land hamnar. Denna addering av kategorisering kan visa sig vara av intresse för att avgöra inom vilka spann av värde på GPS som kvinnliga journalister är som mest aktiva.

Det faktum att många andra studier har visat sig finna att det finns ett antal faktorer som är av större vikt för den deskriptiva representationen (religion, korruption och välfärdssystemet som exempel) skulle göra sig intressant att kontrollera för i en studie som denna, och bör has i åtanke vid senare forskning. Kategoriseringsvariabler utefter dessa faktorer hade varit värdefulla att inkludera för att få ytterligare förståelse för variabeln GPS och hur väl den beskriver den deskriptiva representationen.

Det faktum att min studie resulterade i endast cirka 40 procents förklaringsgrad kan till mycket bero på den begränsande mängden observationer. I och med att antalet observationer endast uppgick till 116 är det inte möjligt att använda sig av ett högre antal kontrollerande variabler då detta hade kunnat leda till en högre förklarad varians än vad som egentligen går att återfinnas. Därför bör detta arbete fortsättas och en utökning av såväl observationerna av GPS som mängden oberoende variabler bör genomföras. När denna utökning sker blir det även möjligt att kontrollera för flera kategoriska variabler och då, som nämnt, en djupare utvärdering

av GPS som värde på deskriptiv representation och relationen mellan GPS och substantiell representation.

Slutsats

Studiens syfte var att undersöka huruvida den deskriptiva representationen (som i detta fall ges uttryck genom GPS) leder till en substantiell representation. Detta orsaksförhållande har studerats och givits belägg för vid tidigare studier (Phillips, 1995; Inglehart, Norris, 2003; Wängnerud, 2009) men inte utan att bestridas (Rosenbluth, 2006; Borelli, 2002; Davis, 1997). Ingen säker slutsats har därför kunnat skapas kring detta forskningsproblem.

Genom en multipel regressionsanalys utfördes denna studie och dess resultat landade bekvämt i mitten av den långa rad av tidigare studier på ämnet. Likt den tidigare forskningens nyanserade och skilda utsagor lyckas inte heller denna studie finna ett belägg för eller emot att det föreligger ett orsakssamband mellan de två representationerna.

De två variablerna som representerar historiskt intressanta policyområden för kvinnor, hälsa och utbildning, gav inga signifikanta utslag. Dessa två policyområden har sitt ursprung i en bred litteratur som belägger det kvinnliga intresset för dem, men detta intresse var ingenting denna studie kunde spegla. I denna studie ter det sig snarare att mängden kvinnor inte är särskilt avgörande för framsteg inom dessa områden överhuvudtaget och därmed finner undersökningen inte heller belägg för studiens andra hypotes.

Av de två andra variablerna att döma verkar det finnas i alla fall ett spår av sanning i den tidigare litteraturen som hävdar sig pro orsakssambandet (Phillips, 1995; Inglehart, Norris, 2003; Wängnerud, 2009). Samtidigt som mängden kvinnliga journalister i ett land visar sig minska i takt med att GPS ökar så ökar däremot variabeln *Power distributed by gender*. Detta innebär att vid en värdeökning av GPS kommer även makten mellan könen komma närmare en väldistribuerad nivå. Denna variabeln kring makt är således den studien finner som mest belägg för och den enda som befinner sig på en signifikant nivå. Denna variabel är däremot inte utan problem, frågan som utgör grunden för värdet på variabeln är inte oproblematiske. Vad den *verkligen* undersöker står sig inte glasklart och den första hypotesen som studien har redogjort för kan inte heller stärkas.

Vad som kan sägas efter denna studie är att det ännu inte har avgjorts huruvida den beroende variabeln är ett korrekt mått på deskriptiv representation eller inte, och behöver undersökas vidare. Större och mer omfattande studier behöver genomföras på denna variabel, exempelvis kan ett arbete med tidsserieanalys som sträcker sig över tid visa sig uppdaga nya

insikter både om den beroende och de oberoende variablerna, och det är här ett nytt fokus måste läggas. Studier med ett utökat antal observationer, där en kategorisering av dem utefter deras värde på GPS kan visa sig lukrativ för vetenskapen och teorier såsom “critical acts” samt “critical mass” kan här finna belägg för sig. Ett utökat antal kontrollerande variabler är av värde för att genom dem till en högre grad kunna avgöra hur representationerna är betingade.

En mängd arbete återstår att utföra och inget slutgiltigt svar kan ges efter denna studie, men insikten kring vad som är nästa steg i processen är i sig en värdefull läxa att ta med sig från detta arbete.

Källhänvisning

Borelli, M. (2002). *The President's Cabinet*. Boulder, CO: Lynne Rienner.

Childs, S. and Krook, M. (2006). *Should Feminists Give Up on Critical Mass? A Contingent Yes*. *Politics & Gender*, 2(04), pp.522-530.

Dahlerup, D. (1988). *From a Small to a Large Minority: Women in Scandinavian Politics*. *Scandinavian Political Studies*, 11(4), pp.275-298.

Davis, R. (1997). *Women and power in parliamentary democracies*. Lincoln: University of Nebraska Press.

Escobar-Lemmon, M. and Taylor-Robinson, M. (2008). *Getting to the Top: Career paths of women in Latin American cabinets*. *Political Research Quarterly*, 62(4), pp.685-699.

Green-Pedersen, C. (2007). *The Growing Importance of Issue Competition: The Changing Nature of Party Competition in Western Europe*. *Political Studies*, 55(3), pp.607-628.

Inglehart, R. and Norris, P. (2010). *Rising Tide. Gender Equality and Cultural Change Around the World*. Cambridge: Cambridge Univ. Press.

Kittilson, Miki C. (2006). *Challenging Parties, Changing Parliaments. Women and Elected Office in Contemporary Western Europe*. Columbus: Ohio State University Press

Krook, M. and O'Brien, D. (2012). *All the President's Men? The Appointment of Female Cabinet Ministers Worldwide*. *The Journal of Politics*, 74(3), pp.840-855.

Landes, J. (1998). *Feminism, the public and the private*. Oxford: Oxford University Press.

O'Brien, D., Mendez, M., Peterson, J. and Shin, J. (2015). *Letting Down the Ladder or Shutting the Door: Female Prime Ministers, Party Leaders, and Cabinet Ministers*. *Politics & Gender*, 11(04), pp.689-717.

Phillips, A. (1995). *The Politics of Presence*. Oxford, UK: Oxford University Press.

Reynolds, A. (1999). *Women in the Legislatures and Executives of the World: Knocking at the Highest Glass Ceiling*. *World Politics*, 51(04), pp.547-572.

Rosenbluth, F., Salmond, R. and Thies, M. (2006). *Welfare Works: Explaining Female Legislative Representation*. *Politics & Gender*, 2(02), pp.165-192

Ross, C. and Wu, C. (1995). *The Links Between Education and Health*. *American Sociological Review*, 60(5), pp.719-745

Stata Functions Reference Manual Release 15

Teorell, J. Svensson, T. (2007). *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. Stockholm: Liber.

V-Dem.A. - Coppedge, Michael, John Gerring, Carl Henrik Knutsen, Staffan I. Lindberg, Svend-Erik Skaaning, Jan Teorell, David Altman, Michael Bernhard, M. Steven Fish, Agnes Cornell, Sirianne Dahlum, Haakon Gjerløw, Adam Glynn, Allen Hicken, Joshua Krusell, Anna Lührmann, Kyle L. Marquardt, Kelly McMann, Valeriya Mechkova, Juraj Medzihorsky, Moa Olin, Pamela Paxton, Daniel Pemstein, Josefine Pernes, Johannes von Römer, Brigitte Seim, Rachel Sigman, Jeffrey Staton, Natalia Stepanova, Aksel Sundström, Eitan Tzelgov, Yi-ting Wang, Tore Wig, Steven Wilson, and Daniel Ziblatt. (2018). "V-Dem [Country-Year/Country-Date] Dataset v8". Varieties of Democracy (V-Dem) Project. <https://doi.org/10.23696/vdemcy18>

V-Dem.B. (2018). - <https://www.v-dem.net/files/20/V-Dem%20Startguide.pdf>

Wängnerud, L. (2006). *A step-wise development: women in parliament in Sweden*. In *Women in Parliament: Beyond Numbers*, ed. J Ballington, A Karam, pp. 238–48. Stockholm: IDEA Handbook.

Wängnerud, L. (2009). *Women in Parliaments: Descriptive and Substantive Representation*. *Annual Review of Political Science*, 12(1), pp.51–69.

Variabelhänvisning

Female journalists (C) (v2mefemjrn)

Educational equality (C) (v2peedueq, *_osp, *_ord)

Health equality (C) (v2pehealth, *_osp, *_ord)

Power distributed by gender (C) (v2pepwrgen, *_osp, *_ord)

Innehållsförteckning

<u>INTRODUKTION</u>	<u>1</u>
<u>LITTERATURÖVERSIKT & TEORI</u>	<u>4</u>
DESKRIPTIV OCH SUBSTANTIELL REPRESENTATION	5
MASKULINA - NEUTRALA – FEMININA	7
PRESTIGE	9
GENDER POWER SCORE	11
<u>METOD</u>	<u>13</u>
VAL AV FALL	13
VARIABLER	14
DATAHANTERING	17
<u>RESULTAT</u>	<u>19</u>
<u>DISKUSSION</u>	<u>23</u>
SLUTSATS	26
<u>KÄLLHÄNVISNING</u>	<u>28</u>
VARIABELHÄNVISNING	29